

PRISIKĖLIMAS

Kauno Kristaus Prisikėlimo parapijos laikraštis

Iteikti „Paminklinės Prisikėlimo bažnyčios“ ženklai

Antrąją šv. Kalėdų dieną, po šv. Mišių, minint Paminklinės Prisikėlimo bažnyčios antrąsias konsekavimo metines, padėkos ženklų „Paminklinė Prisikėlimo bažnyčia“ buvo apdovanoti šie nusipelnę mūsų bažnyčiai žmonės:

1. Kauno arkivyskupo augziliaras vyskupas doc. dr. Jonas Ivanauskas – už Kristaus žodžio skelbimą Arkivyskupijoje, brandinant Kristaus Prisikėlimo parapijos bendruomenės dvasią;

2. Architektas dr. Algimantas Sprindys – už Paminklinės Prisikėlimo bažnyčios atstatymo projekto įgyvendinimą;

3. Kristaus Prisikėlimo parapijos bendruomenės narė Stasė Paškevičiūtė -Vaicekauskienė – už nuoširdų ilgametį pasiaukojamą darbą Kristaus Prisikėlimo parapijoje ir finansinę paramą atstatant Tautos šventovę.

Dar kartą sveikiname šiuos garbingus žmones ir linkime jiems gausių Dievo malonių.

Sekmadienio katechezė

Dekanas klebonas teol. lic. kun. Vytautas Grigaravičius

Kas yra mano malda?

„Viešpatie, išmokyk mus melstis“ (Lk 11,1). Mokiniai, matydami Jėzų taip ilgai besimeldžiantį, paprašė ir juos išmokyti melstis. Ir Jėzus išmokė.

Kas yra malda? Tradicinis katalikiškas maldos apibrėžimas yra toks: „Malda – žmogaus proto ir širdies kėlimas į Dievą“. Melsdamiesi mes kreipiame savo protus ir širdis į Dievą, kad garbintume Jį, dėkotume Jam ar prašytume Jo malonės ir atleidimo. Priimtinausias yra platesnis maldos apibrėžimas – tai kalbėjimasis su Dievu. Šis apibrėžimas daug pasako apie maldą ir apima visus maldos tipus. Kartu jis pažymi, kad malda nėra monologas, bet dialogas. Besimeldžiantis žmogus kreipiasi į Dievą, kuris pirmas prabilo į mus savo vienatiniu Žodžiu, kuris tapo Kūnu.

Melstis – tai mąstyti apie Dievą ir su Juo kalbėtis. Malda mes garbiname Dievą, džiaugiamės Jo gerumu, išreiškiame, koks nuostabus Jis yra. Melsdamiesi mes dėkojame už visa, ką Jis yra mums davęs. Malda yra priemonė, kuri atsiprašome už nusikaltimus, už meilės trūkumą Dievui ir žmonėms. Melstis galima visur ir visada, visokiausiomis formomis: giesme, žodine (lūpų) ir širdies malda – pačiais paprasčiausiais žodžiais. Jėzus mus moko Dievui, kaip švelniausiam tėvui ar geriausiam draugui, kuris niekada neišduos ir visada supras, išsakyti viską, ką jaučiame, ką galvojame, kuo abejojame.

Dievas kiekvienam iš mūsų yra arčiau negu oras, savesnis kaip Motina.

Jis yra mumyse – savo, kaip Kūrėjo, galia ir malone. Tačiau kartu Dievas kiekvienam iš mūsų yra be galo tolimas ir nepasiekiamas, nes Jis – meilės, teisybės, tobulumo viršūnė. Pokalbis su Dievu – malda yra tarsi tiltas tarp žmogaus, ribotos būtybės, ir Dievo, begalybės ir tobulumo.

Atsižvelgiant į priežastis ir tikslus, dėl kurių meldžiamės, dažniausios yra garbinimo ir laiminimo, dėkojimo, prašymo, gailesčio ir užtarimo maldos.

Kadangi Dievas laimina, tai ir žmogaus širdis gali šlovinti Tą, kuris yra visokio laiminimo šaltinis. Prašymo maldoje prašome atleidimo, ieškome Dievo karalystės, taip pat meldžiamės dėl kiekvieno teisaus reikalo. Kiekvienas džiaugsmas ir kiekvienas sielvartas, kiekvienas įvykis ir kiekvienas reikalas gali būti dingstis dėkojimui, kuris turi užpildyti visą gyvenimą: „Už viską dėkokite“ (1 Tes 5,18). Visiškai nesavanaudiška yra šlovinimo malda, kylanti iš meilės Dievui ne dėl to, ką Jis daro, bet dėl to, kad Jis yra. Užtarimo maldoje mes ko nors prašome kitiems. Šiai maldai nėra ribų, nes melstis galima net už priešus.

Kristus liepė mums prašyti įvairių dalykų. Dievas visuomet išgirsta mūsų maldas. Jis žino, ko reikia Jo vaikams. Tačiau kartais mes prašome neprotingų ar net žalingų dalykų. Todėl Dievo prašyti reikia to, kas yra tikrai reikalinga arba gali būti pagrįstai trokštama. Visa, kas mums svarbu, dėl ko nerimaujame, yra

verta maldos, nes tai negali būti nesvarbu mus mylinčiam Dievui. Malda mes prašome viso to, ko mums reikia, pasitikėdami, kad Dievas visada išklauso mus. Melstis galima ir kalbant su Dievu savais žodžiais. Meldžiamės skaitydami Dievo žodį ir atvira širdimi priimdami, ką Dievas mums sako. Meldžiamės dalyvaujant šv. Mišiose. Meldžiamės kiekvienas atskirai ir drauge su kitais. Malda yra ir mūsų geri darbai artimui.

Malda yra naujos širdies gyvenimas. Ji turi mus gaivinti kiekvieną akimirką. Krikščionio malda yra atsakymas į Dievo žodį. Ji visada reikalauja mūsų pastangų, nes malda yra kova su pačiu savimi ir su klatingu gundytoju, kuris daro viską, kad tik mus atitrauktų nuo vienybės su Dievu. Maldos kova yra neatskirama nuo „dvasinės kovos“, kuri yra būtina norint nuolat gyventi pagal Kristaus Dvasią: meldžiamės taip, kaip gyvename, gyvename taip, kaip meldžiamės.

Pagrindiniai sunkumai meldžiantis yra išsiblaškytas ir sausra, o nuo jų gelbsti tikėjimas, širdies atsivertimas ir budėjimas. Meldžiantis yra išmėginamas mūsų, kaip Dievo vaikų, pasitikėjimas, kai mums atrodo, kad ne visada esame išklausomi. Evangelija ragina mus klausti, ar visada mūsų malda sutampa su Dvasios troškimais. Kiek malda prisiliečiame prie Dievo meilės, tiek pasidarome labiau mylintys, kiek priartėjame prie Dievo tobulumo, tiek patys tapame tobulesni.

Bažnyčios liturginių švenčių prasmė

Imantas Mieliulis

Šv. Blažiejus

Vasario 3 dieną Bažnyčia mini šv. Blažiejų. Šią dieną yra šventinamos dvi sukryžiuotos ir perrištos žvakės. Pasak legendos, mirti nuteistas šv. Blažiejus pakeliui į egzekucijos vietą pagydė žuvies ašaka užspringusį berniuką. Dėl šio stebuklo šv. Blažiejaus palaiminimas mena kankinių užtarimą, prašant ir kūniškos sveikatos.

Dvi kryžiaus forma surištos žvakės gali būti šventinamos po Evangelijos arba po homilijos. Šios pašventintos dvi kryžiaus forma surištos žvakės šv. Mišių liturgijos pabaigoje yra pridamos prie dalyvaujančių tikinčiųjų kaklo, prašant apsaugos nuo gerklės ligų.

Tęsiame pokalbių ciklą „Tėve mūsų“

Adolfa Daukšienė

5. Tėsie Tavo valia

Meilė Dievui ir žmonėms pirmiausia turi reikštis teisingai grindžiamais abipusiais santykiais: tinkamais santykiais su Dievu, su žmonėmis, taip pat su savimi. Kad būtų galima išgyventi dykumoje, būtinas abipusis atleidimas, o po to reikia žengti kitą žingsnį – paklusti įsakymui, išreiškiančiam Dievo valią ir protą: „Tėsie Tavo valia“. Šie žodžiai reiškia ne tiek nuolankų sutikimą kęsti Dievo valią, o labiau atspindi teigiamą nuostatą, pasirengimą triūsti įžengus į Pažadėtąją žemę dėl to, kad Dievo valia žemėje būtų tokia pat veiksmi kaip danguje.

Jei žodžius „Tėsie Tavo valia“ vertinsime kaip Dievo vaikai, nebūsime panašūs į Išėjimo knygos žydus, kurie buvo pasyviai nuolankūs ar net linę priešintis laisvės žygiui. Dabar jiems (ir mums) duotas Kristaus protas, mes žinome Dievo valią, nes jau „esame ne vergai, o draugai“ (Jn 15,15). Ši būseną mums leidžia įeiti į Pažadėtąją žemę. Dievo valia yra mums ne svetima valia, ne stipresnė ir galinti

Parapijos gyvenimo atspindžiai

Birutė Vasylienė

Visuotinis parapijos susirinkimas

Sausio 14-ąją po Sumos šv. Mišių į Kristaus Prisikėlimo bažnyčios konferencijų salę rinkosi visi, kuriems rūpi parapijos gyvenimas, kurie nėra jam abejingi, kurie viešai norėjo išsakyti savo nuomonę. Deja, tokių buvo nedaug...

Mūsų parapijoje jau tapo tradicija pradant naujuosius metus įvertinti pereitų metų nuveiktus darbus. Parapijos klebonas dekanas teol. lic. kun. Vytautas Grigaravičius pateikė ataskaitą apie parapijos pastoracinės tarybos bei organizacijų veiklą, aptarė, kaip pavyko įgyvendinti užsibrėžtus tikslus ir taisyti 2005 metais pastebėtus trūkumus. Ataskaitoje atkreiptas dėmesys į teigiamus pokyčius parapijoje. Džiugu, kad smarkiai išaugo lankančių bažnyčia tikinčiųjų skaičius: sekmadieniais Tautos šventovėje apsilanko nuo penkių iki šešių tūkstančių tikinčiųjų, o švenčių metu dar daugiau. Džiugina tai, kad bažnyčioje daugėja jaunų žmonių ir šeimų.

Siekiant žmonių dvasinio tobulėjimo parapijoje vyksta advento ir gavėnios rekolekcijos, Švč. Jėzaus Širdies (birželio mėn.) ir Švč. Mergelės Marijos (rugsejo mėn.) atleidai, susitaikinimo, išgydymo pamaldos. Kiekvieną penktadienį prieš vakarines šv. Mišias Tautos šventovėje adoruojamas Švč. Sakramentas, o dienos metu Mažoje Prisikėlimo bažnyčioje adoracija vyksta pirmadieniais – penktadieniais nuo 9 val. iki 17 val. Ruošiantis Šiluvos Marijos Apsireiškimo 400-ųjų metų jubiliejui sekmadieniais prieš Sumą bus giedama Švč. Mergelės Marijos litanija. Gegužės, birželio, spalio mėnesiais vyksta įprastinės pamaldos prieš šv. Mišias. Prieš priimant Krikšto, Sutvirtinimo ar Santuokos sakramentus organizuojamos specialios paskaitos krikštaitėms, kūdikių tėvams, Sutvirtinamųjų tėvams, jaunavedžiams.

Kristaus Paaukojimas – Grabnyčios

Kasmet vasario 2 dieną Bažnyčia mini Kristaus Paaukojimo šventę – Grabnyčias. Jėzaus tėvai Marija ir Juozapas atvedė berniuką Jėzų paaukoti Dievui į Jeruzalės šventyklą. Senojo Testamento Bažnyčioje kiekvienas pirmagimis berniukas būdavo pašvenčiamas Dievui. Tai gimdytojų padėka Dievui už suteiktą gyvybės dovana.

Šią dieną Bažnyčia meldžiasi už vienuolius bei vienuoles ir už naujus pašaukimus į vienuoliją, simboliškai susiejant Kristaus paaukojimo įvykį dabartiniame mūsų gyvenime. Meldžiamasi, kad kuo daugiau vienuolių pasiaukotų pašvęsti savo gyvenimą Dievui ir artimo tarnystei.

Grabnyčių šv. Mišių aukos metu yra šventinamos žvakės, kurios gali būti uždegtos džiugiomis ir iškilmingomis progomis. Sekant tradiciją, per Kristaus Paaukojimo šventę pašventintų žvakių netinka deginti prie mirusiųjų žmonių ar laidotuvių metu: tam naudojamos kitu liturginiu laiku palaimintos žvakės.

mus palaužti, bet valia, kuriai ėmėme visiškai pritarti.

Tardami šiuos žodžius, mes privalome būti sau prisiėmę visa, kas susiję su Dievo vaikų, su vieno mistinio kūno būseną. Kristus atėjo į pasaulį mirti dėl jo išganymo, o mes esame pašaukti sekti Jį. Mes turime aplink save įtvirtinti taiką ir diegti karalystę, nors ir tektų dėl jos paaukoti savo gyvybę.

Gyvenimas karalystėje – tai ne formalus įsiregistravimas. Įėjimas į karalystę reikalauja nuolatinio ir gyvo noro, pastovaus mūsų pritarimo Dievo valiai. Visada turime įžiūrėti, ko Dievas laukia iš mūsų dabar, tad reikia išlaikyti gyvos ir pažangios valios nerimą, kryptingą ir taikų, bet budrų. Šis ramus nerimas – tai tikroji ištikimybė. Ji kyla iš meilės, nes vienintelis būdas pažinti Dievo valią – Jį mylėti, labiau mėgti Dievo valią už savąją. Kas nori vykdyti Dievo valią, tas stengiasi ją išvelgti.

Buriant bendruomenę stengiamasi pajvairinti bei praturtinti parapijiečių laisvalaikį: kiekvieną sekmadienį, po Sumos, konferencijų salėje vyksta susitikimai su įvairių profesijų žmonėmis, Kauno valdžios, Seimo nariais, kunigais, klierikais, vyksta diskusijos bei pokalbiai įvairiomis temomis.

Klebonas pateikė parapijos statistinius duomenis: per 2006 m. buvo pakrikštyti 338 vaikai, sutuoktos 308 poros, 150 vaikų priėmė Pirmąją Komuniją, sutvirtintas 81 paauglys, 80 tikinčiųjų suteiktas Ligonių sakramentas, palaidoti 185 tikintieji. Klebonas atkreipė dėmesį į tai, kad parapijoje dirbantiesiems kunigams talkina nemažas būrys aktyvių tikinčiųjų – 120 žmonių, kurie pasiskirstę į įvairias institucijas: Pastoracinę tarybą, Metodinį tikybos mo-

kytojų centrą, Vaikų rengimą sakramentams, „Caritą“, jaunimo organizaciją „Vynmedis“, „Angelaičių“ būrelį, Ateitininkų kuopelę, Gyvojo Rožinio grupę, Ministrantų būrelį, Sinodo grupę, Marijos legioną, Sumos chorą. Visą informaciją apie atskirų parapijos institucijų veiklą galima rasti internetiniame puslapyje (šiuo metu keičiama jo struktūra), taip pat svarbiausi parapijos įvykiai atsispindi laikraštyje „Prisikėlimas“. Klebonas pasidžiaugė, kad visose institucijose jaučiasi pagyvėjimas, teigiami poslinkiai, net išspręstas opus jaunų šeimų klausimas: nuo spalio mėnesio parapijoje dirba psichologė, kuri subūrė jaunų šeimų aktyvą ir jau organizavo dvi konferencijas jaunoms šeimoms.

Baigęs ataskaitą, klebonas padėkojo visiems parapijiečiams, aktyviai įsijungusiems į Gyvosios Bažnyčios kūrimą, ir nusakė pagrindines 2007 metų gaires, iš kurių svarbiausios: mažojoje Kristaus Prisikėlimo bažnyčioje įsteigti nuolatine Švč. Sakramento adoracija; toliau kaupti medžiagą apie Prisikėlimo bažnyčios istoriją būsimam muziejui; rengtis rugsėjo mėn. parapijoje vyksiančiam Eucharistiniam kongresui ir Šiluvos Švč. Mergelės Marijos Apsireiškimui 400 metų jubiliejui, kuris bus minimas 2008 m.

Finansinę ataskaitą pateikė Pastoracinės tarybos Ekonominės komisijos narė Marija Gutauskienė. Ji detalai papasakojo apie pajamų bei išlaidų funkcionavimą, smulkiai supažindino su pastato, esančio Savanorių pr. 116, pardavimo procedūra ir paaiškino, kad gautos lėšos yra skirtos Dvasinio centro statybai.

Alė Jurgaitienė,

Kristaus Prisikėlimo katalikių moterų sambūrio iniciatyvinės grupės pirmininkė

Kristaus Prisikėlimo katalikių moterų sambūris

Kristaus Prisikėlimo katalikių moterų sambūris – jauna organizacija, besiformuojanti iš įvairių Kauno katalikių moterų visuomeninių organizacijų – Lietuvos ir Kauno Šeimos centrų, Bendruomenių centrų, neįgalųjų socialinių organizacijų, kitų su šeimos ir akademinė veikla susijusių bendrijų.

Sambūrio tikslai:

- Savo veikla tęsti prieškarinio Lietuvos katalikių moterų organizacijų tradicijas;
- Puoselėti krikščioniškos šeimos vertybes, diegti visuomenėje katalikišką požiūrį į santuoką;
- Pagal išgales remti labiausiai pažeidžiamas visuomenės grupes ir asmenis (daugiavaikes šeimas, vienišus, neįgalius, apleistus žmones, našlaičius);
- Padėti švietimo ir katechezės darbe, ugdant vaikus ir jaunuosius krikščioniškos moralės principais;

Sigita Venckutė, Švč. M. Marijos legionierė

Šventiniai susitikimai

2006 m. gruodžio 29 dieną, 17 val., Kauno akademinėse klinikoje Švč. M. Marijos legionas surengė atvirą, draugišką, nuoširdų vakarą. Į praeitų metų aptarimą atvyko Kauno akademinė klinika kapelionas kun. J. Babonas, kun. M. Paukštys, Kauno Gerojo Ganytojo Švč. M. Marijos legionas, Šv. Antano Švč. M. Marijos legionas, Arkikatedros Švč. M. Marijos legionas.

Susitikimo tikslas – pasidalyti praėjusių metų veiklos patirtimi, padaryti išvadas, stengtis dar geriau apaštalausti, pasiklausti kunigų pamokymų, patarimų, išsiklausti į Švč. M. Marijos bendradarbių mintis, išmokti bendrauti, nebijoti drąsiai apaštalausti. Susitikimo metu kalbėjome apie iškylančias problemas, išžvelgėme įvairių situacijų išeitis, mokėmės analizuoti, toleruoti, išsiklausti nuomones.

Kun. M. Paukštys pasidalijo teologinėmis žiniomis, paaiškino Rožinio atsiradimą. Drauge priėjome išvados – privalome dar

Po ataskaitų vyko diskusija. Parapijiečiai rūpinosi, ar santaukos tinkamai padėtos į banką ir duoda pelną, kas bus daroma su teritorija prie Tautos šventovės, ar tiesa, kad šaltiniuotas gruntas, ar bus bažnyčioje paveikslų ir kt. Į visus klausimus buvo išsamiai atsakyta.

Susirinkimo pabaigoje klebonas padėkos raštais apdovanojo aktyvius, nuoširdžiai dirbančius bendruomenės narius:

Adolfina Stalkienė – už aktyvią veiklą parapijos „Caritas“ organizacijoje;

ses. Birutė Matusevičiūtė – už nuoširdų darbą vykdamą katechezę parapijoje;

Albina Girskienė – už nuoširdų darbą tvarkant Mažąją bažnyčią;

choristę **Veroniką Chaladauskienę** – už ilgametį giedojimą parapijos chore;

floristę **Ingą Žukauskienę** – už Paminklinės Prisikėlimo bažnyčios puošybą.

Po to Kristaus Prisikėlimo parapijos katalikių moterų sambūrio pirmininkė Alė Jurgaitienė trumpai nusakė šio sambūrio veiklos tikslus ir keliamus uždavinius, pakvietė parapijietes įsijungti į judėjimą. Ji padėjo klebonui už sudarytas sąlygas veiklai ir pasidžiaugė, kad aktyviausi parapijos žmonės jau įsijungė į šią veiklą.

Kaip matome, veikla parapijoje plečiasi, aktyvėja, yra sudarytos sąlygos išreikšti save pagal sugebėjimus. Tik nebūkime abejingi, nelikime nuošalyje, būkime savo parapijos žiburiais.

· Skatinti sambūrio ir kiekvienos jo narės atsakomybę Kristaus Prisikėlimo bažnyčios bendruomenei ir plačiajai visuomenei.

Siekdama šių tikslų, organizacija ketina teikti įvairias savišvietos, švietimo, papildomo ugdymo, profesijos tobulinimo ir socialines paslaugas:

- organizuoti seminarus, konferencijas, mokymus,
- teikti įvairias specialistų konsultacijas, tarpininkauti,
- padėti steigti socialinės pagalbos ir paslaugų centrams ir fondams,
- bendradarbiauti su giminingomis organizacijomis Lietuvoje ir užsienyje,
- semtis patirties iš panašių organizacijų.

Veikla organizuojama Kristaus Prisikėlimo parapijos bažnyčioje. Visus besidominčius mūsų veikla, maloniai kviečiame dalyvauti renginiuose, kuriuos ketiname organizuoti. Pageidaujančius įsijungti į šią sambūrio veiklą kviečiame registruotis telefonu – 229222

daugiau išsiklausti į teologines dogmas, giliau apmąstyti evangelines tiesas.

Po draugiško pokalbio buvome pakviesti į šv. Mišias, aukojamas už Šv. M. Marijos legionierius: nuoširdžiai meldėmės ir giedojome šlovindami gimusį Išganytoją. Viso vakaro metu jautėme artimo meilę, suvokėme tikslo gėrį ir naudą žmonijai – dirbti ir aukotis Šv. M. Marijos garbei, artimo gerovei.

P.S. Redakcijos prierasas – klausimas pamąstymui: Ar užtenka parapijai 4 – 6 Švč. M. Marijos legionierių? Gal ir Jūs, mieli moterys ir vyrai, norėtumėte įsijungti į šią prasmingą veiklą, savo veiklia malda ir meile prisidėti prie savo artimųjų bei visų žmonių išganymo? Kreipkitės į kleboną.

Piligriminę kelionę po Šventąją žemę prisiminus:

Kristaus ir istoriniais Izraelio keliais (tęsinys, pradžia 48 nr.)

Lapkričio 10 –oji diena. Vykstame į Kanos miestą, kur Kristus padarė pirmąjį stebuklą – vestuvėse vandenį pavertė vynu (Jn 2,1-12). Pakeliui gidas Aleksas pasakojo apie Galilėjos kraštą, kur Jėzus parodė daugiausiai stebuklą, kur Jis pakvietė pirmuosius savo mokinius, kur prabėgo Jo vaikystė, jaunystė. Pakeliui į Kaną pravažiavome alyvmedžių plantacijas. Matėme, kaip nuimamas derlius: po medžiais patiesiami didžiuliai kilimai, vaikai įlipę į medį, stipriai jį krečia, ir alyvuogės krenta ant kilimo.

Kanoje gyvena 50 % krikščionių arabų ir 50 % musulmonų. Iš Alekso sužinojome, kad arabai krikščionys yra labiau kultūringi, nuolankesni, visiškai nedalyvauja arabų ir žydų konflikte (mes buvome krikščioniškoje miesto dalyje). Krikščionys net vaikus krikštija skirtingais vardais nei musulmonai.

Kanoje yra dvi bažnyčios: graikų pravoslavų ir pranciškonų. Pastaroji pastatyta 1879 metais ant šeštojo amžiaus šventovės griuvėsių, o šventovė - vietoje sinagogos, kur vyko Evangelijoje minimos vestuvės. Kriptoje matėme vieną iš šešių ašochių, kur vanduo virto vynu. Praėjome pro namą Nataanelio, kuris ne iš karto įtikėjo Jėzų: „Ar iš Nazareto gali būti kas gero? (Jn 1,45-51).

Iš Kanos atvykome į Nazaretą. Tai aukščiausioje vietoje įsikūręs žemutinės Galilėjos miestas. Jį, kaip ir daugumą Izraelio senųjų miestų, sudaro dvi dalys: žemutinė (senųjų laikų) ir aukštutinė (naujoji dalis). Nazareto žemutinėje dalyje daugiausia gyvena arabai, o aukštutinėje – naujai atvykę žydai.

Aplankėme Apreiškimo baziliką, kuri 1969 m. buvo pastatyta ant bizantinės bazilikos mūrų liekanų. Baziliką sudaro du aukštai. Nepaprastai puošni viršutinė dalis, gausiai išdabinta mozaikomis, vitražais ir paveikslais. Apatinė dalis – kukli, saikingai papuošta, primenanti senovę. Istorikai nėra tikri, ar būtent čia, kur įrengta Marijos grotos, gyveno Dievo Motina, tačiau kažkas veikė taip, kad suklupus norėjosi melstis ir garbinti Dievą. Apie angelo Gabrieliaus apreikimą Marijai galima pasiskaityti Luko Evangelijoje (1,26-38).

Kita brangi krikščionims bažnyčia – tai Šv. Juozapo. Ji pastatyta toje vietoje, kur gyveno šv. Šeima (Mt 1,18-25). Čia mums buvo aukojamos pirmosios šv. Mišios.

„Kokia Dievo palaima mums, kunigams, stovėti čia, kur angelas apsireiškė Marijai. Esame toje vietoje, kur Dievas atskleidė Marijai paslaptį, ir svarbiausia, kad Marija atsakė: „Štai aš, Viešpaties tarnaitė, tebūna man, kaip

tu pasakei“ (Lk 41,38) – kun. V. Gedvainio homilijos žodžiai nukėlė 2000-čiams metų atgal. Ryškiai išvydau tą vaizdą ir kartu su kunigu kartoju: „Viešpatie, duok man išminties pasitikėti Tavimi, leisk nuoširdžiai priimti šiuos žmones, kuriuos man atsiuntei. Teesie tavo valia, Viešpatie!“

Į autobusą visi ėjome susimąstę, paveikti patirto įspūdžio. Važiavome prie Taboro kalno. Pravažiavome kalną, nuo kurio užsirūstinę Nazareto gyventojai, norėjo nustumti Jėzų (Lk 4,28-30), Armahidono lygumą, kur visi bus surinkti paskutiniam teismui, Najinos miestą, kur Jėzus prikėlė mirusią vienuotį našlės sūnų (Lk 7,11-17). Pakeliui Aleksas pasakojo apie bendruomenes – kibucus (savotiškos komunos), beduinus (gyvenanti palapinėse skurdžiausia gyventojų grupė), moršat (tarsi kolūkiai, besiverčiantys žemdirbyste), drūzus (tautybė ir kartu atskiras tikėjimas, kuris išpažįsta sielų įsikūnijimą kitame).

Pakilome į Taboro kalną, nuo kurio atsivėrė nuostabus gamtovaizdis – didžiausia Izraelyje Jezreelio lyguma. Jėzaus atsimainymo pano centrinėje Atsimainymo bazilikos navoje iš karto patraukė žvilgsnį ir tiesiog užbūrė. Nenuostabu, kad Jėzaus mokiniai, išvydę atsimainiusį Jėzų ir išgirdę balsą iš debesies: „Šitas yra mano mylimasis Sūnus, kuriuo aš gėriuosi. Klausykite jo!“; parpuolė kniūpstai, labai išsigandę (Mt 17,1-9; Lk 9, 28-36, Mk 2-10).

Tos dienos kelionė baigėsi buitiskai – alyvos aliejaus darykloje. Po vakarienės savo kambaryje su Aldona dar kartą perskaitėme tas Šv. Rašto vietas, kur buvo aprašomi įvykiai, susieti su aplankytomis vietovėmis.

Laikraščio redakcijai rašyti parapijos raštinės adresu: Laikraščiuvi „Prisikėlimas“, Aukštaičių 4, Kaunas. Tel. (8-37) 200883

El. paštas : prisikelimas@kaunas.lcn.lt, internetinis adresas: <http://kaunas.lcn.lt/parapijosprisikelimas>

Vyr. redaktorius parapijos klebonas, dekanas kun. teol. lic. Vytautas Grigaravičius; redakcijos nariai: Gediminas Žukas, Aldona Narušienė, Birutė Vasylienė, Adolfa Daukšienė, Dalė Starkutė.

Kauno Kristaus Prisikėlimo parapijos pastoracinės tarybos laikraštis